

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

Cap. I. Nonnulla privilegia, quibus hoc tempore Parthenij Confratres sacri
Scapularis ex concessione Clementis VII. frui valent compendiò
recensentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

PARS QUINTA,

De alijs Privilegijs seu Beneficijs Confraternitati B. mæ Virginis MARIE de monte CARMELO à Sede Apostolica indultis.

CAPUT I.

Nonnulla Privilegia, quibus hoc tempore Confratres Parthenij sacri Scapularis, ex concessione CLEMENSIS VII. frui valent, compendioso recensentur.

PRIVILEGIUM differt ab indulgentia, quod hæc sit remissio pœnæ temporalis pro culpa jam remissa debitæ: illud verò facultas agendi, absolvendi, dispensandi, eximendi &c. Unde omnis indulgentia est privilegium, non è contra: nam plures fieri possunt concessiones præter exemptionem à dicta pœna &c.

289.

In quo differant privilegium & indulgentia?

Præter indulgentias, quas sacri SCAPULARIS nostri Confratres luçantur, plura à summis Pontificibus accepere Privilegia, quæ in supra relata PAULI V. revocatione minime comprehenduntur, ut manifestò constat ex ipsius Bullæ littera & tenore, observatumque fuit à Rmo. Theodoro Stratio & P. Lezana citatis, imò nulla deinceps alia Constitutione fuere retractata directe, & immediatè. Possunt proinde Confratres Mariani nostri Scapularis liberè ac licitè nunc frui & gaudere omnibus privilegijs, & gratijs olim illis à CLEMENTE VII. concessis in Bulla, *Ex clementi sedis Apostolicæ provisione &c.* sub dat. Romæ pridie idus Augusti, an. 1530. (quam IUS V. & GREGORIUS XIII. postea confirmarunt) modo sacro Concilio Trident. & Romanorum Pontificum decretis non adversentur, nec sint revocatæ, vel sub aliquibus revocationibus contentæ, quas propterea operæ pretium duximus hic esse recensendas.

Privilegia à Sede Apostolica Confrat. Parthenijs concessa, à Paulo V. nullatenus revocata fuere, ideoque illis hoc etiam tempore frui possunt.

D d d 3

H A

Possunt sibi eligere Confessarium : & qualis ille esse debeat ?

290.

Est in Ecclesia potestas quædam peccata reservandi.

Nonnulla sunt peccata reservata Papæ nonnulla Episcopis.

Facultas eligendi Confessarium non sufficit ad absolutionem à reservatis.

Quid hæc facultas ante Concilium Tridentinum quid hoc

Habent igitur *primo* Confratres nostri, virtute Concessionis per dictam Bullam factæ, potestatem sibi eligendi quemlibet Sacerdotem idoneum, sive Sæcularem, sive Regularem in suam Confessionem, sine tamen Parochialis Ecclesiæ præiudicio; qui ut hoc sit idoneus tẽpore, si sit Sæcularis debet esse ab Ordinario approbatus; si autem sit Regularis debet esse non modo ab Ordinario approbatus, verum etiam à suo Superiore, vti statim dicemus.

Ut autem hanc potestatem sive facultatem enucleatius declaremus, supponendum est *primò*: certum esse de fide, definitum in Concilio Trident. *sess. 14. Cap. 7. & Can. II.* quod in Ecclesia sit potestas reservandi aliqua peccata iudicibus superioribus: ita ut iudices, sive Confessarij inferiores non possint ab illis absolvere, etiam si sint Confessarij expositi. Quod adeo verum est, licet etiam inferiores habeant Jurisdictionem ordinariam, uti Episcopi & Parochi. Ratio evidens est, quia tota Jurisdictio Ecclesiæ dependet à summo Pontifice, & Jurisdictio Prælati inferioris à suo Superiore. Conferatur Waldens. noster *Tomo 2. de Sacramentis Cap. 149.*

Supponendum *secundò*, de facto quædam esse peccata reservata, non tantum summo Pontifici, qualia sunt regulariter, quæ habent annexam aliquam censuram, verum etiam Episcopis, nec hoc tantum ex jure communi vel consuetudine; sed quæ sibi specialiter relevant, juxta declarationem & instructionem sacræ Congregationis, ann. 1602. sub CLEMENTE VIII. quæ incipit, *Cum autem dubia quedam &c.* vide Bullar. Steph. Quarantæ V. *Casus reservati.*

Supponendū *tertiò*, facultatem concessam ad eligendū Confessorum, si aliud non exprimat, non sufficere ad absolutionem à peccatis reservatis; hæc enim generali concessione non comprehenduntur peccata reservata: sed requiritur insuper, quod hæc facultas exprimat specialiter, Confessarium eligendum posse à peccatis ejusmodi absolvere. Ita habetur expressè in *Cap. Si Episcopis, de penitent. & remissionib. in Sexto.*

Supponendum *quartò*, ante Concilium Tridentinum potuisse illum, qui hanc potestatem habebat eligendi Confessarium, eligere quemlibet Sacerdotem idoneum, etiam non approbatum à loci Ordinario. Ratio est, quia ex parte eligentis erat facultas ad eligendum non impedita; siquidem nullum erat positivum jus impediens, ex parte

parte vero sacerdotis erat capacitas ad recipiendam Jurisdictionem :
liquidem nullo etiam jure impediatur. Post tempora autem e-
jusdem Concilij requiritur, ut Confessor eligendus sit unus ex ap-
probatis ab Episcopo, seu loci Ordinario ; ita habetur in dicto Con-
cil. *sess. 23. cap. 15. de reformat.*

Supponendum quintò, quo ad personas Regulares, prætextu fa-
cultatis concessæ ad eligendum Confessarium, etiam qui possit absol-
vere à casibus reservatis, non posse eligere Confessores præter eos,
qui à suis Prælati, pro audiendis eorum Confessionibus deputati
sunt : quod respectivè etiam de Monialibus intelligitur. Ita habetur
in Constitutione PII V. ann. 1571. cujus principium, *Romani Pon-*
tificis circumspècta benignitas. ac CLEM. VIII. ann. 1599. 23. Novemb.
Constitut. incipiente, *Romani Pontificis,* &c. atque in aliâ incipiente,
Quacunque à sede Apostolica. die 7. Decemb. an. 1604. Item per Con-
stitutionem URBANI VIII. incipientem, *In specula militantis Ecclesiæ.*
an. 1630. die 19. Junij.

DICO igitur Confratres nostros, virtute concessionis CLE-
MENTIS septimi, posse sibi eligere Confessarium, qui Confessarius
sic electus potest eos à quibusvis, etiam majoris excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis Censuris, & pœnis à
jure quavis occasione, vel causa pro tempore latis, & à quibusvis eti-
am, quibus pro tempore irretiti fuerint, etiamsi illorum absolutio
Sedi Apostolicæ specialiter, vel generaliter (exceptis ijs, de quibus
infra) reservata foret, & ab omnibus eorum peccatis, criminibus,
exceſſibus & delictis, quantumcunque gravibus & enormibus, etiam
talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, in casib⁹
dictæ sedi qualitercunq; reservatis (exceptis contentis in Literis, quæ
die Cœnæ Domini legi consueverunt ; necnon violationis immu-
nitatis, & libertatis Ecclesiasticæ, & clausuræ monasteriorum Mo-
nialium, si videlicet sine necessaria & urgenti causa, ac sine Superio-
rum licentiâ ; vel etiam causa, & licentiâ concessâ abutentes, prædi-
cta monasteria ingressi fuerunt ; necnon violentæ manus injectionis
in Clericum, & singularis certaminis sive duelli, & ab alijs etiam ca-
sibus, tam ab ejus in Urbe Vicario, quàm locorum Ordinarijs re-
spectivè reservatis, & pro tempore reservandis ; & etiam quavis ex-
communicatione ab homine lata) idq; semel in vita, & in mortis
articulo,

tempore
indulgeat ?

Quales de-
beant esse
Regulares,
ut eligi in
Confessa-
rium va-
leant ?

291.

Confessa-
rius à
Confratri-
bus electus
potest eos
à quibusvis
criminibus
& delictis,
censurisq;
omnibus,
exceptis
infra refe-
rendis,
absolvere
semel in
vita, & in
morte &c.

articulo: ab alijs vero Sedi Apostolicæ nō reservatis casibus, toties quoties opportunum fuerit, eorum confessionibus diligenter auditis, absolvere, illisque pro commissis pœnitentiam salutarem injungere.

C A P U T II.

Quanam approbatione indigeat Confessarius eligendus à nostris Confratribus?

292.

DIXIMUS præcedenti Capite, quod Sacerdos, ut sit idoneus Confessor, & eligibilis à nostris Confratribus, si fuerit Sæcularis debeat esse approbatus ab Ordinario loci; & si Regularis etiam à suo Superiore. Quoad approbationem Ordinarij loci, censent nonnulli Confessorem sive Regularem, sive Sæcularem, approbatum ab uno loci Ordinario, posse ab habente privilegium eligi in quocunq; loco, & in quacunq; Diœcesi; Alij dicunt sufficere approbationem Ordinarij ipsius pœnitentis.

Cujus Ordinarij approbatio necessaria fit Confessario eligendo à Confratribus.

Est tamen communior, adeoq; probabilior sententia assertentium, necessariam esse approbationem Ordinarij loci, in quo est Confessarius, & ubi facienda confessio; id enim magis consonum est declarationibus sacræ Congregationis Concilij, quæ passim circumferuntur, & uni præfertim, quæ est tenoris sequentis: *Approbatum à alio, quàm Valentino Episcopo in Diœcesi Valentina, non censetur approbatum à Ordinario; idq; mihi videtur deduci posse ex allata, citataq; Constitutione CLEMENTIS VIII. Quæcunq; à Sede Apostolica.* Loquens namq; Pontifex de Confratribus, qui virtute suorum privilegiorum Confessarium sibi eligere possunt, ait; *eligi poterunt Sæculares, scilicet, in alma Vrbe à prædicto nostro Vicario; extra Urbem vero à locorum Ordinarijs; Regulares autem non solum à prædicto Vicario nostro, & à locorum Ordinarijs respectivè, sed etiam à suis Superioribus approbati sint; dum namq; Pontifex vult, quod Confessarius à Confratribus eligendus in Vrbe, sit approbatus à Vicario Urbis, qui est loco Ordinarij; colligimus ejus intentionem esse, quod approbatio Confessoris sit à Ordinario loci, in quo ipse est, & ubi facienda est confessio; quod enim dicit Pontifex de approbatione Vicarij sui quoad Confessarios eligendos in Vrbe, debet intelligi de approbatione Ordinarij con-*